

Ôi Hôm Nay Chúa Nhật Thật Buồn

Hôm bữa kia, tôi có thưa với bạn
Chúa Nhật này trời sẽ mát hơn.
Nhưng hôm nay, Chúa Nhật, thật buồn
Chuông ni non rớt từ tháp Giáo Đường như khóc!

Nóng! Ngay lúc mặt trời vừa mọc.
Gió trốn rồi, không biết trốn đi đâu
Đang mười giờ, nóng trăm lẻ tư
Dòng thủy ngân tự nhích lên, từ từ, ngưng ở đó.

Tôi cầm quạt, phát phơ tìm gió
Ngó ra đường, con ngõ héo hon
Không có ai đi sao con ngõ cũng mòn?
Hay tại tôi buồn thấy cái gì cũng khuyết?

Tôi ngó lên nhành cây khuyh diệp
Nhớ học trò trường Nữ Bùi Thị Xuân
Nhớ Đà Lạt ngày xưa lạnh điếng cả lòng
Má học trò ngày xưa hồng, bây giờ chắc nhạt?

Thơ của tôi chứa đầy Đà Lạt
Thơ của tôi bát ngát tới Dran
Tôi ước mơ mình tới được cung Hằng
Ngồi xuống gốc đa nhìn Nguyệt Nga tắm suối...

*Ngồi xuống gốc đa nhìn về Quê Hương lầy lội
Nhìn nước Mỹ này...bối rối nắng oi!
Bạn thương ơi cho tôi xin nha một tiếng cười
Để tôi thấy mình không bơ vơ trong ngày nắng nóng!*

Không biết bao giờ tôi mới thôi mơ mộng?
Không biết bao giờ tôi hết kiếp tha hương?
Tôi nhớ Đơn Dương tôi nhớ Đơn Dương tôi nhớ Đơn Dương
Ai khiến em sang ngang năm em mười bảy tuổi?

Trần Văn Lệ